

అమృతేశ్వరు - by SKU

[Back](#) [Home](#)

శుక్రవారం.. ఆఫీస్ లో అంతా త్వరగా దుకానం కట్టిసి ఇచ్చకి వెళ్ళి హడాపిడి లో పున్నారు. నేను రైత్ అవర్ ట్రాఫిక్ ని తప్పించుకోవటానికి త్వరగా ఇంటికి బయలుదేరాలన్న తొందర లేక పోవటం తో "హీవ్ ఎ గుడ్ హీకెండ్" అని చెప్పున్న అందరినీ పీష్ చేస్తూ పని చేసుకుంటున్నాను.

ఇంతలో నా సెల్ ఫోన్ వ్యోగింది. చూస్తే, చేసింది రాఘవ. ఫోన్ రిసీవ్ చేసుకోవాలా వద్దూ అని ఆలోచిస్తుండగానే, సెల్ వ్యోత ఆగి పోయింది. "హమృత్యు!" అని మళ్ళీ పని లో మనుగుతుండగా, మళ్ళీ వ్యోగటం మొదలెట్టింది.

"ఎహ్మా.. ఎవరూ..?!" అని చూస్తే, చేసింది మళ్ళీ రాఘవ! తప్పదు అనుకొని.. ఆన్సర్ చేసాను.

"నేను అనూ. ఏం చేస్తున్నావ్ ఇంకా ఆఫీస్ లో? ఇప్పుడే ఫోన్ చేసాను.. ఎత్తులేదే మి?" వరసగా ప్రశ్నలు వేసాడు.

"ఓ.. అదా.. నేను బేగ్ లోంచి ఫోన్ తీసేలోగా ఆగి పోయింది. ఏమిటి చెప్పు" అడిగాను.

"ఏం లేదు.. శేఖర్, సుమన �Frankie Tomato కి వెళ్లాం అంటున్నారు. వస్తువా?"

"లేదు రఘూ.. మీరు వెళ్ళండి. మానస ఇంట్లో పుంది. తనకి డిన్సర్ చేయాలి" చెప్పాను.

"నువ్వు చేసే డిన్సర్ తనే మీ తినదులే. కావాలంటే, తననీ వచ్చి మనతో జాయిన్ అవమని చెప్పి. ఇంకేం మాట్లాడకు.. నేను మీబిల్మీంగ్ లోకి ఒక గంట లో వస్తును. ఈ లోగా ఇంటికి వెళ్ళి వస్తువా?"

"లేదు. నేను నీకు మళ్ళీ కాల్ చేస్తును. నేను ఇంటికి కాల్ చేసి మానస ప్రోగ్రామ్ ఏమిటో కనుక్కుని వెంటనే కాల్ చేస్తును."

తనకి చెప్పి, ఇంటికి కాల్ చేసాను.

* * *

మానస నాటీసేట్ కూతురు. ఫోన్ రెండు రీంగ్ లకే మెసేట్ కి వెళ్ళి పోయింది. బహుశా తను వేరే ఫోన్ లో పుండి పుంటుంది! నా మెసేట్ చూసుకోగానే నాకు నా సెల్ మీద కాల్ చేయమని, లేదా రఘు పార్టీ ఇస్తున్నాడు మాతో వచ్చి జాయిన్ అవమని, ఏ పిష్టుం నాకు కాల్ చేసి చెప్పమని మెసేట్ పెట్టాను. తరువాత తన సెల్ మీద ప్రయత్నిస్తే, అది కూడా మెసేట్ కి వెళ్ళింది. నాకు అర్థం కాలేదు. నాకు తెలిసీ మానస ఎప్పుడూ తన సెల్ ని ఆఫ్ చేయదు. ఒకవేళ కాల్ తీసుకోవటం ఇష్టం లేక పోయా, కనీసం ఎవరు చేస్తున్నారో చూసుకుంటింది. బహుశా చేస్తున్నది నేను అని చూసుకునే అనుకుంటా సెల్ కూడా ఎత్తులేదు!

ఎంతెనా నా కూతురు కాదూ?!, నేను కూడా అంతే, నాకు ఇష్టం లేని వాళ్ళ కాల్స్ వస్తే, ఎత్తను.

అంత గా అర్జంట్ అయితే వాళ్ళ మెనేస్ పెడతార్లే, అది చూసుకుని, అవసరం అయితే కాల్ చేయచ్చు అనే నిర్దిష్టం. అదే నిర్దిష్టం నా కూతురు నా మీద చూపిస్తోంది. ఇదే మీ మొదటి సారి కాదు తను నా పట్ల ఇలా ప్రవర్తించటం!

ఏం చేస్తాను?! నిర్దిష్టం గా నవ్వుకుని ఏం చేయాలో ఆలోచించాను. ఒక తణం తరువాత ఏం చేయాలో నిర్దిష్టయించుకొని, మళ్ళీ కాల్ చేసాను. యథాప్రకారం మెనేస్ కి వెళ్ళింది. నేను రఘు తో డిన్చుర్ కి వెళ్తున్నాననీ, నా కోసం ఎదురు చూడడ్ల అని మానస కి క్లప్పం గా మెనేస్ పెట్టి రఘు కి కాల్ చేయటం మొదలైటాను.

* * *

మేమ రెప్పోర్టు లో మంచి హడాపిడి లో వుండగా నా సెల్ మోగింది. చూస్తే, మానస. ఒక తణం తన నిర్దిష్టం రుచి తనకే చూపిస్తే ఇలా వుంటుంది? అనిపించింది. కానీ.. ఎంతైనా తల్లి ని కదా! చేయలేక వోయాను. అక్కడ పున్న వాళ్ళకి చెప్పి, మానస తో మాట్లాడటానికి రెప్పోర్టు లాబీ లోకి నడిచాను.

"మామ నీ మెనేస్ ఇప్పుడే చూసాను. సారీ, నాకు రావటం కుదరదు.. యూ గాయ్సు ఎంజాయ్. ఎంత నేపు పడుతుంది నువ్వు రావటానికి?" అడిగింది.

"ఇంకో ఒకటి రెండు గంటలు. రఘు వాళ్ళ ఇంట్లో మూర్ఖీ చూసి వెళ్ళమని బలవంతం చేస్తున్నాడు. ఇంకా డిస్ట్రిక్టు చేయలేదు." మానస కి ఇష్టం లేదు అని తెలిసీ అన్నాను.

అనుకున్నట్టే అవతల నుంచి పొడి "ఓహో!" అనే సమాధానం వచ్చింది.

"భోజనం చేసావా?" అడిగాను.

"లేదు." చెప్పింది.

"ఇంకా చేయలేదా? అప్పుడే పది దాటుతోంది కదా? ఇంకా ఎప్పుడు చేస్తావ్?" అడిగాను. నాకు తెలుసు ఫ్రీక్స్ లో ఏమీలేవు. కావాలంటే తను ఏమన్నా చేసుకోవాలి.. లేదా కొనుక్కోవాలి. నా దగ్గర డబ్బులు అడగదు.. అడగలేదు అని తెలుసు, అలాగని తన డబ్బులు ఇర్చు పెట్టడం ఇష్టమా లేదు తనకి!

"ఇంట్లో ఏమీలేవు." చెప్పింది.

"టామేటో లు, అనియన్ పున్నాయి కదా. కొండిగా టామేటో రైన్ చేసేసుకో ఎంత నేపు? నీకు ఇష్టం కదా? నుహ్యే అంటావ్ కదా 5 మినిట్ జాబ్"

"ఫరెటిట్ మామ్. నాకు ఆకలి లేదు" ఆ గొంతు లో పిసురు పినిపించినట్టుంది??! పినిపించకేం చేస్తుంది? నేను చేస్తే అది 5 మినిట్ జాబ్ కానీ తను చేసుకోవటానికి వచ్చేసరికి అది 5 మినిట్

జాబ్ కాదు మరి!!

ఎప్పటి భ్లాక్ మెయిల్ టాప్టీకే అవీ! కానీ నేనే ఎప్పటిలా బతి మాలుడు కి దిగు కుండా.. "నీ ఇష్టం. సరే, నేను లోపలికి వెళ్లాలీ.. వాళ్గంతా నా కోసం మెయిల్ చేస్తున్నారు. గుడ్ నైట్" చెప్పేసి, జవాబు పిన కుండా ఫోన్ కట్ చేసేసాను.

నాకు తెలుసు నేను ఈ రకంగా ప్రవర్తించబం అర్థం కాక జుట్టు హీకుంటూ పుంటుంది. లేదా పుట్టుపుడు అయితే (అదే, నేను తన బిల్లులు కడతాను అనే ధైర్యం పున్నపుడు అయితే) చేతిలో సెల్ ఫోన్ ని కోపం తో విసిరేసేది. మరి ప్రస్తుతం నా దగ్గర నుండి డబ్బులు అడగలేదు కనుక.. గోళ్గు కొరికే స్తూ పుండి పుంటుంది!

ప్రత్యక్షం గా నా కూతురు సమశ్శం లో లేక పోయినా, తన గురించే ఆలోచిస్తూ లోపలికి నడిచాను. "ఎందుకు వచ్చింది ఇంత కశి, కోపం నా మానస మీద?" అని ఆలోచిస్తున్నారా? ఏం చేయను? చెప్పాలంచే అదొక 24 రీళ్గు సిని మా కథ అవుతుంది!

* * *

మానస తో చెప్పినట్టు రఘు ఇంచికి వెళ్లాలేదు. ఎందుకో, భోజనం అయ్యే టైముకి నాకే పాపం దాన్ని ఒక్కదాన్ని అలా ఇంట్లో వదిలేసి, అది అభోజనం పడుకుని పుంచే నేను ఇలా ఊరు మీద పడి తిరగలేను అని పించింది. రఘు వచ్చి నన్ను ఇంటి దగ్గర దింపాడు. నేను భోజనం అరగాలన్నట్టు నె మృదిగా మెట్లు ఎక్కి అయిదవ ఫ్లోర్ లో పున్న మా ఇంటి దగ్గరకి వచ్చేసరికి భుక్కాయాసం తో పాటు అలసట వలన వచ్చిన రొప్పుడు కూడా తోడయ్యింది. ఆలశ్యం లేకుండా, బేగ్ లోంచి మెట్లు ఎక్కుతుండగానే తాళాలు తీసి చేతిలో పెట్టుకున్నాను. అలాగే ఆయసపడుతూనే జుట్టు ముడి విప్పిసి కీ పులూ, రబ్బర్ బాండ్ చేత్తో పట్టుకొని, రెండో చేత్తో కోట్ బటన్స్ పిప్పి అప్ప్రెట్ మెంట్ దగ్గరకి వచ్చాను.

మా అప్ప్రెట్ మెంట్ కి మాడు లాక్ లు పున్నాయి. రెండు తాళాల తో తీసేపి అయితే, ఒకటి లోపల నుండి వేసే పాతకాలం గడియ. అది ఇంట్లో పున్నవాళ్గు తీయాలి. నేను సాధారణం గా ఒకటే లాక్ వేస్తాను. గడియ నీ, రెండో లాక్ నీ వేసే అలవాటు లేదు.

నేను మా మాలు లాక్ తీసాను. తలుపు రాలేదు. రెండో లాక్ కూడా వేసినట్టుంది. "నేను రాత్రి లేను అని భయపడినట్టుంది!" నవ్వుకుంటూ రెండో లాక్ కూడా తీసాను.

అయినా తలుపు రాలేదు. లోపల నుండి గడియ వేసి పుంది! నాకు అని పించింది... "అదే మిటీ.. ఎప్పుడూ ఈ గడియ వేసే అలవాటు లేదు!? ఎందుకు వేసింది?" అనుకుంటూ తలుపు కొట్టాను. లోపల ఏవో శబ్దాలు! అంటే మెళకువగానే పుంది. అయినా వచ్చి తలుపు తెరుస్తున్న జాడలేవీ కనపడలేదు. ఒక పది సెకన్స్ అగి మళ్ళీ తలుపు కొట్టాను. లోపల పరుగులు పెడుతూ ఎవేవో తన్నేస్తూ ఇంకాక 10 సెకన్స్ కి వచ్చి తలుపు తీసింది మానస.

"సిద్ధవోయావా?!" లేదని తెలిసీ అడిగాను. లోపలికి నడుస్తూనే వావ్ రూమ్ లోంచి బయటకి

వస్తున్న కార్టీకేయ్ ని చూసాను. కార్టీకేయ్ మానస సూగ్ర్ట మేచ్. ప్రస్తుతం ఇక్కడ కాలేజ్ లో చదువుతున్నాడు. మానస వీండ్జర్ లో చదువుతోంది. నేను తేనప్పుడు వచ్చి కలవటం వలన పెద్ద తప్పు ఏమీ తే క వోయిన ప్పటిక్కి.. పద కొండు దాటుతోంది.. ఇంత రాత్రి గడియలు వేసుకొని వీళ్ళు ఏం చేస్తున్నారు?!

ఆ అను మానం రావటం తోనే మానస వంక తిరిగి చూసాను. ఈ సారి ఒక సగటు భయస్థ రాలైన తల్లి కూతురిని చూసే క్రిటికల్ చూపు చూసాను.

నేచీ తిరగేసి వేసుకుంది.. మొదటి విషయం.. లో దుస్తులు ఏమీ వేసుకోలేదు.. రెండో విషయం. చాలు ఇంక ఆ కుర్రాడిని తరచి చూడటం వేష్ట! వాళ్ళు గడియ ఎందుకు వేసుకోవలసి వచ్చిందో అర్థం చేసుకునేంత కామన్ సెన్స్ పుంది నాకు. కార్టీక్ ని ఏమీజరగనట్టు పలకరించి, జాకెట్ హేంగ్ చేసి, చెప్పులు పిప్పిబేగ్ పెట్టేలోపు అతను "సీయా!" అనేసి పెళ్ళివోయాడు.

అతన్ని సాగనంపి తను వచ్చేసరికి నేను నాబెడ్ రూమ్ లోకి పెళ్ళిబట్టలు మార్పుకుంటూ తీవ్రంగా అలోచించాను. మామూలు పరిష్కారి లో అయితే నేను హిస్ట్రిక్ గా అరిచేసి, దాన్ని కూడా అరుపుల స్టేట్ కి తీసుకువచ్చి మొత్తానికి రభస చేసేదాన్ని. జరిగినది, లేక జరుగుతున్నది నేను అర్థం చేసుకున్నా అని నా మాపు బట్టి గ్రహించే పుంటుంది నా కూతురు. తను నా అరుపొళ్ళల్లో పుండను అని కొడ్డి రోజుల క్రితమే స్ఫ్యాషం చేసింది. నేను పెట్టుబోయినా లాభం లేదు. "చూద్దాం.. అది ఏం చేస్తుందో!" అనుకొని, వాష్ రూమ్ లోకి పెళ్ళి అక్కడే వేడెక్కున మనసు ని చల్లార్పుకోవటానికి అన్నట్టు షవర్ ని పూర్తిగా తిప్పి గుచ్ఛుతున్నట్టు పడుతున్న ఆ నీటి ధార క్రింద నుంచున్నాను.

అలా ఎంతసేపు వున్నానో తెలీదు. ఎన్ని రకాలుగా అలోచించానో తెలీదు. ఎందుకు ఈ తాపత్తయం? అర్థం చేసుకోవల్సిన వాళ్ళు అర్థం చేసుకోనప్పుడు? ఎంత కాలం ఇలా నేనెదో ఎవరికోసమా నా జీవితాన్ని త్యాగం చేస్తున్నా అనే భారం తో బతకాలి? నాకు దాని వలన కొంచెమైనా మనఃశాంతి పుంటోందా? పోనీ కనీసం నా కూతురు కొంచెమన్నా ఆ కృతజ్ఞత తో మసలుకుంటోందా? కృతజ్ఞత మాట సరే, దానికి అసలు నా మీద ప్రేమ అనేది పుందా? మొన్నా రోజు.. ఫోన్ లో ఏమంటోంది కార్టీక్ తో నా గురించి? నేను ఒక పెట్టు నా!? ఇదా అది నాకు ఇచ్చి పిలువ? దీనికోసమా నేను నాకోసం ప్రాణం పెట్టే రఘు ని అలా దూరం దూరం నెడుతున్నాను? ఏమందీ.. చేయించుకున్నాన్నాళ్ళు చేయించుకుంటే నా చేత.. తరవాత కుండ మీద దెబ్బ కొట్టి పెళ్ళివోతుంది! ఏమంటోందీ ఆ రోజూ.. "యూ కె నాట్ డిక్టైట్ మైలైఫ్" కదూ?

ఎందుకు జరిగిన ప్రతీ దానికి నా మీద దోషం వేయబానికి చూస్తుంది? పిశ్యాన్ పిశ్యాసఫాత కుడు అవటం నా తప్ప? అతనితో జీవితం భరించలేక పిడాకులు తీసుకోవటం నా తప్ప? పిశ్యాన్ మట్టు పెళ్ళిచేసుకోవటం నా తప్ప? అతని భార్య కీ మానస కీ పడక పోవటం నా తప్ప?

అన్నీ నా తప్పే అంటుంది! నేను పిడాకులప్పుడు తన గురించి ఆలోచించలేదు అంటుంది. ఈ మాటలు మరి తన తండ్రి దగ్గర ఎందుకు అనదు? పిడాకులన్నది నా ఒక్కదాన్ని నిర్ణయం కాదు కదా? మా పిడాకులు అయిన పది రోజుల్లో పెళ్ళిచేసుకున్న తండ్రి మంచి వాడే కానీ, ఆ తండ్రి ఎటు రస్త భరించలేని నేను చెడ్డదాన్ని సహనం లేని దాన్ని అయ్యాను!

ఒక్కదాన్ని ఇక్కడ తనని పెంచాను. కొత్తలో చైల్డ్ సఫోర్ట్ ఇచ్చాడు. తరువాత ఆపేసాడు. దానికోసం కోర్ట్ కి వెళ్లాలి. అప్పట్లో నేను అభి మానపడి వద్దు నా కూతురి పెంపకం కోసం విశ్వాస్ తో గొడవ పడద్దు అనుకున్నాను. తన ఖర్చు అంతా పెట్టడానికి కష్టపడ్డాను. ఎప్పుడైనా ఎవరన్నా నా మగ స్నేహితులు కానీ పరిచయస్థలు కానీ ఇంటికి వస్తే తన అయిష్టత ని అస్పులు దాచుకునేది కాదు. నేనూ తనకి ఇష్టం లేని పని చెయ్యలేక వోయాను. మళ్ళీ పెళ్ళి పించుం ఎప్పటిక పుపుడు వాయిదా వేయుమో.. పెళ్ళి వద్దు అనుకోవటమో చేసాను.

నేను ఎదో తనకి జాగీ రు గా వచ్చిన సౌత్తు అన్నట్టు భావిస్తే ఎలా వేగేది? నాకు ఒక త్లేఫ్ లేదా? మానస ప్రవర్తన ని చూసిన నా ఫ్రెండ్ కావేరి, "పోనీ తనకి చెప్పే అవసరం ఏముందీ. నువ్వు నిన్న ఇష్టపడేవాళ్ళని కలుస్తున్నట్టు మానస కి తెలీయాల్సిన అవసరం లేదు కదా?" అంది.

అంటే, ఎఫ్టెర్ మొదలెట్టు మంది.. నా కూతురు కళ్ళు కప్పి! నాకు ఇష్టం లేదు. నేను ఏం చేసినా ఎవరికి భయపడుతూ చేయను. ముందు నా మన స్పృఖి కి నేను సమాధానం చెప్పుకోలేను అలాంటి పని చేసి!

అయిన పృష్ఠికీ, రఘు స్నేహం వదులు కోలేక వోయాను. అది ఎఫ్టెర్ కాక వోయినా, మా ఇద్దరి మధ్య ఎప్పుడూ ఆటెన్నున్, అండర్ కరెంట్ నడుస్తూనే వుంటుంది. రఘు కి తెలుసు నాకున్న లి మిచేష్నున్. నేను తనని దగ్గరకి రానీయక, పూర్తిగా కట్టు చేసేయక దాగుడు మూతలు ఆడినా అర్థం చేసుకున్నాడు. ఇంత వరకూ అతనికి నా పద్ధతి అంటే పిరక్కి రాలేదు. కానీ ఎప్పుడైనా ప్రాణం పిసిగి, పెళ్ళి వేరే అమ్మాయి ని చూసుకొని పెళ్ళి చేసుకుంటే నేను ఇక్కడ చేస్తు చూసే కూతురు తో మిగిలి వోతాను!

నేను వున్నా అని నా కోసం తనూ నాతో వుండే మనిషి కాదు అని ఇవాళే అర్థం అయింది. లేక వోతే, నా ఇంట్లో, నేను లేవప్పుడు వచ్చి వేరే మగాడితో.. ఛీ.. ఛీ!! నేను పెళ్ళి చేసుకోకూడదు, ప్రేమని పెతుక్కోకూడదు. కానీ, తను మాత్రం "It's my life" అని తల ఎగరే స్తుంది! ఇదెక్కడి న్యాయం?!

నేను నైట్ డ్రెస్ వేసుకొని వచ్చేసరికి తన గదిలో తలపేసుకొని వుంది. చూస్తే TV మ్యాట్ లో పెట్టి చూ స్నోన్నట్టుంది చీకట్లో! బుట్టు డ్రెస్ లో ఆరబెట్టుకొని వచ్చి వాతో లో TV ఆన్ చేసి నోఫా లో తలగడలు సర్పుకొని కూర్చున్నాను.

ఒక పది ని మిషేలకి వెనకాల అలీకిడి అయితే చూస్తే మానస. టీపాయ్ మీద వున్న కోక్ బాటిల్ తీసి డష్ట్ బిన్ లో పడేసి వచ్చి మళ్ళీ నా పక్కన వున్న లవ్ సీట్ లో కూర్చుంది.

"నేను దెబ్బలాడతానే మో అని నాకు జవాబు ఇవ్వటానికి సిద్ధం గా వుందె మో!" నువ్వు వచ్చింది.

"రఘు ని పెళ్ళి చేసుకోవటానికి నిర్దిష్టించుకున్నాను" నె మృదిగా, కానీ ఫీరం గా చెప్పాను.

TV హోరు లో మానస గొళిగినది అర్థం కాలేదు. కానీ "disgusting" అనే మాట పినగానే TV ఆఫ్ చేసి లేచు నిటారుగా కూర్చున్నా.

"నేజంగా?! ఎందుకు **disgusting?** నీ త్రైఫ్ నీది అని చెప్పావు. ఇవాళ ఆ విషయం చూసించావు కూడా. మరి నాదేనా ఎవరిదీ కాని త్రైఫ్?" సూటి గా ప్రశ్నించాను.

"I can explain"

"అక్కల్లేదు. నీ త్రైఫ్. నీ ఇష్టం. నాకు దాని మీద హక్కు లేదు అన్నావు. అలాంటప్పుడు నీకు నా త్రైఫ్ మీద కూడా ఏ రకమైన హక్కు లేదు." ఆవేశం గా అన్నాను. అంతలోకే మళ్ళీ ఒక్క తణం ఆలోచించి, శాంతం గా అన్నాను.

"అది కాదు మానసా. నీకు ఎలా వుండి వుంటుందో అర్థం చేసుకోగలను. మాత్రైఫ్ లో కొస్మి జరిగాయి, వాటి వలన నేను, విశ్వాస్ విడిపోయాము. ఒక్కదానీన్ని పెంచినా, నీ పెంపకం లో ఏం తక్కువ చేసాను? నువ్వు నీ త్రైఫ్ చూసుకొని వెళ్ళివోతావు. ఇక్కడ పెరిగిన అమ్మాయిని అంటున్నావు. ఇక్కడ పిల్లల లా వుండటానికి అన్ని విషయాల్లోనూ ధైర్యం వుండాలి. నీకు అవసరమైన వాటిల్లో మాత్రం ఇండియన్ సెక్యూరిటీ కావాలి, కానీ నీ ఫ్రైండ్ మ్ విషయానికి వచ్చేసరికి ఇక్కడ అమ్మాయిలా వుండాలి అంటే ఎలా కుదురుతుంది? ఇక్కడ యూనివర్సిటీ కి వచ్చేనా బయట తీనే పిజ్జు దగ్గర నుండి నెల సరి టాంపూన్ వరకూ అన్ని అందరికీ వాళ్ళ అమ్మా, నాన్నలు కొని ఇస్తున్నారా? నీ వయసు పిల్లలు ఎలా బాధ్యత గా వుంటారు? మనీ మేనేజ్ మెంట్ గురించి నేను చెప్పబోతే, నేను పిసినారి ఇండియన్ ని. అదే మరి నీ చదువు కి అయ్యి ఖర్చు పెట్టుకోవటం దగ్గరికి వచ్చేసరికి నువ్వేందుకు ఇండియన్ డిపెండెంట్ కూతురుపి అవుతావు? అది చెప్పినందుకు నాకెదో లెసన్ టీచ్ చెయ్యాలని ఇవాళ నీ బాయి ఫ్రైండ్ ని ఇంటికి తీసుకువచ్చి నువ్వు చేసినది ఏమిటో నేను అర్థం చేసుకోలేదు అనుకున్నావా? నీ పాయింట్ ఏమిటో? ఇలా నన్ను తూట్లు తూట్లు గా పొడవట మేనీ పుద్దేశ్యమా? ఫర్డెట్ మై డ్యూక్ ర్స్. నాకు వయసే మీ చిన్నది కాదు. నువ్వు వెళ్ళివోతే నా పరిష్కితి ఏమిటో? నేను ఎందుకు ఇలా ఓర్క్ మొడ్ లాగ.. నీ భాష లో చెప్పాలంటే పెట్టు లాగ వుండి పోవాలి?"

"అది కాదు మామ్" చెప్పబోయింది.

"అగు. నన్ను పూర్తి చేయనీ. మళ్ళీ మళ్ళీ ఈ విషయం మీద మనం డిస్క్యూషన్ చేయటం నాకు ఇష్టం లేదు. చెప్పేదో ఒక్క పదిని మిష్టలు ఓపిక పట్టి విను." కటువు గా చెప్పాను.

"నేనెదో **martyr** లాగ ఫీల్ అవటం నాకు ఇష్టం లేదు. ప్రాంక్ గా చెప్పాలంటే, ఇలా నీకు ఇష్టం లేదు అని మొదట్లో నీ చిన్నప్పుడు నా గురించి ఆలోచించటం మానుకున్నాను. ఇంకా అలాగే నన్ను కంట్రోల్ చేయటానికి నువ్వు ప్రయత్నిస్తే, నేను నిన్ను కంట్రోల్ చేయటం నువ్వు ఏ విధం గా అసహ్యంచు కుంటున్నావో.. అలాగే నేనూ నీ కంట్రోల్ ని అసహ్యంచు కోక పోయా అంగీ కరించక పోవచ్చు. అప్పుడు మన ఇద్దరి మధ్య వుండే తల్లి కూతుర్ల సంబంధం చెడి పోతుంది. నువ్వు పద్దెని మిది ఏళ్ళు నిండిన దానిపి. ఎంతో కొంత తెలిసిన దానిపి. నువ్వు నేను ఇన్నాళ్ళా నీ కోసం ఏమెనా చేసానుకున్న చేయలేదు అనుకున్న, ఏం చేసానో, ఏం కోల్పోయానో నాకు తెలుసు. నీకు వున్న జ్ఞానం తో పాటు బాధ్యత కూడా నేర్చుకో. నన్ను నా త్రైఫ్ బతకనీ. నిన్ను మాతో వుంచుకోవటానికి రఘు ని అడగగలను. కానీ నాకు ఇష్టం లేదు. అంతగా నీకు డబ్బులు

సాయం కావాలంటే నేను ఇస్తాను. కానీ, ఐ ప్రిఫర్ యూ బీ లిటిల్ **financially** ఇండిపెండెంట్ టూ." "

"ఇన్నాళ్ళా నేను మంచి తల్లి సి కాదు అని ఎన్నో సార్లు చెప్పేవు. కానీ నాకు తెలిసీ నేను చేసిన తప్పల్లో నీకు బాధ్యత నేర్పక వోవట మే. చూడబోతే నీకు, కార్తీక కీ మేన్ - పిమెన్ రిలేషన్ సి తరువాతి స్టేజ్ కి తీసుకొని పెళ్ళాలన్న ఉత్సాహం చాలా పునర్విష్టు కనిపిస్తోంది. ఒక్కటే చెప్పేది.. తొందర పడే ముందు పేరెంట్ హడ్ గురించి నువ్వు నాకు చెప్పిన నీతి సూత్రాలు అన్న ఒక సారి గుర్తు చేసుకో. నా దృష్టిలో చదువు పూర్తి కానీ, సింగిల్ మామ్ అవటం అనేది మంచి పేరెంట్ హడ్ కి నిదర్శనం ఏమీ కాదు."

"నేనూ రఘు నీకోసం ఎప్పుడూ వుంటాము. కానీ అక్కడ వుండాలంటే నా కూతురు గా వుండాలే. అది నీకు ఇష్టం అయితే నువ్వు అక్కడకి ఎప్పుడూ పెల్ కమ్. నీ చదువు అంటావా.. అది పూర్తి చేయానికి నేను చేయాల్సిన సాయం చేస్తాను. ఇంక అంతకన్నా చెప్పేది ఏమీ లేదు. నాకు నువ్వంటే ప్రేమ వుంది, అభి మానం వుంది, నీకు మంచి భవిష్యత్తు ఇవ్వాలన్న ఫీర్ చిత్తం వుంది. కానీ, అది నువ్వు గ్రహించనప్పుడు నేను ఏమీ చేయలేను. రఘు తో మాట్లాడి మా పెళ్ళిడేట్ చెప్పాను." సుదీర్ఘ ఉపన్యాసం పూర్తి చేసి, మానస నీ తన ఆలోచనల తో ఒంటరిగా ఒదిలేసి, నాచెడ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళివోయాను.

* * * End * * *

మీ సూచనలు, సలహాలూ రచయితీ [SKU](#) కి తెలియుచేయండి.